

DR. KOCSIS KÁLMÁN

(Kispest, 1941. 02. 13. –)

családorvos, címzetes főorvos

Születetett: Kispest, 1941. 02. 13.

Tanulmányok:

Semmelweis Orvostudományi Egyetemen szerezte meg orvosi diplomáját. Az egyetem utolsó évében mentőtiszti képesítést is szerzett.

Munkahelyek:

Egyetemi nyári gyakorlatait Stuttgarti Klinikán töltötte

Budapesten, mint mentőtiszt „mentőorvos” teljesített szolgálatot.

Ezt követően került Jászalsószentgyörgyre körzeti orvosnak, ahol 45 évet szolgált.

Budapesten háziorként tevékenykedik jelenleg is.

Kitüntetések:

Kiváló Munkáért Oklevél (1983)

Kiváló Munkáért Kitüntetés (1983)

Jászalsószentgyörgyön végzett kiemelkedő orvosi tevékenységért Oklevél (2003)

Bp. Kőbányán kapott címzetes Főorvosi Kinevezést – eredményes orvosi tevékenységért. (2017)

Dr. Kocsi Kálmán Önéletírása:

„Orvosi pályára gimnazista koromban-nagyanyám háromszori »szívrohama« irányított: »gyorsan jöjjön a pap és az orvos«! Ebben a sorrendben: utolsókenet, majd injekció. Ez háromszor megtörtént – és a nagymamám életben maradt még sokáig.

Érettségi után az első felvételem nem sikerült, keresztapám a csepeli Vasgyárba (volt Weismanfred gyár) vitt fizikai munkára (ez akkor kívánatos volt a következő évi jelentkezéshez). Vascső és palacküzemi segédmunka. Testközelből megismertem a nehézfizikai munkának 2 műszakos (8–8órai) izzasztó munkáját, amit nem felejtettem el mind a mai napig.

A következő évben felvételt nyertem a SOTE-ra. A 3. évtől szabadidőmben már mentőmunkát végeztem (mentőkocsi-hordágyon beteghordás kórházba be, kórházból haza. Nehéz, de hasznos munka volt számomra: hogy él a szerencsétlen beteg ember otthon, hogy él a kórházi ágyon. Hogy szül a cigányasszony az otthonában, vagy más a mentőkocsiban.

Nyári gyakorlataimat (véletlenül köszönhetően) Stuttgarti Klinikán sikerült letölteni.

Az egyetem utolsó évében mentőtiszti tanfolyam elvégzése után folyamatosan mentőesetkocsin teljesítettem szolgálatot Budapesten, mint »mentőorvos«. Csodálatos volt! Egyetem után féléves katoniorvos kötelezettség.

Ezután a »véletlen« (véletlenül már pedig nincsenek!) úgy hozta, hogy a »hatalom furaura«

Jászalsószentgyörgyre irányított falusi-körzetorvosnak. Mentem zokszó nélkül, és nem bántam meg! Sőt! Ezt a falusi orvosi munkát nekem találták ki!! Itt találtam meg az életem értelmét. Az utolsó generációját az egyszerű vályogházban élő nemes lelkű parasztembereknek. Itt ismertem meg (hála Istennek!) a szüléslevezetés-csecsemő-óvoda-iskola orvosi, üzemorvosi munkát, terhes tanácsadást. Mindennap délelőtti és délutáni rendelés volt. Hétfégen 24 órás ügyelet az 5 környező községben – (3–6 ezer/ község lélekszámmal). Csodálatos volt!

Legelső betegem egy vérző orrú parasztnéni volt, a második egy 40 fokos lázas csecsemő. Az első napi rendelésem előtt a helyi pék egy friss meleg kenyérrel lepette meg!

Itt dolgoztam 45évet, itt ismertem meg feleségemet. Egy fiam, egy lányom és egy unokám van.

Az idő változik, az ember nem fiatalodik, de a hivatásomat jelenleg is tudom folytatni most már Budapesten háziorvosi körzetben.”

Forrás: Dr. Kocsis Kálmán Önéletírása

<drkocsis1@gmail.com>

Budapest, 2024. 08. 20.

Simon Károly